

فعالان سیاسی در گفت‌وگو با «ایران»

جلسه چهارشنبه گذشته با رئیس‌جمهوری را روایت کردند

گفت‌وگوی ملی در پاستور

گزارش

در نشست چهارشنبه گذشته فعالان سیاسی و حزبی با رئیس‌جمهوری قریب به ۷۰ چهره سیاسی حضور داشتند. بنابراین می‌توان از برگزاری و محتوای این جلسه ۷۱ روایت ارائه کرد؛ ۷۰ روایت از میهمانان رئیس‌جمهوری و یک روایت از خود رئیس‌جمهوری درباره این جلسه. اما معمولاً روایت رئیس‌جمهوری از این نشست‌ها مفقود است، یا حداقل اینطور تصور می‌شود که روایت رئیس‌جمهوری از چنین جلساتی، همان سخنانی است که از قول او

مصدایی اصلاح‌طلبان و پزشکیان در سیاست خارجی

جلسه‌ای که روز چهارشنبه در حضور رئیس‌جمهوری برگزار شد، از چند ویژگی بارز برخوردار بود. ویژگی اول، تکثری آشکار بود که به واسطه حضور نمایندگان جریان‌های سیاسی اصلاح‌طلب، اصولگرا و مستقل به چشم می‌خورد تا جایی که همه جریان‌ها نمایندگان خود را در این نشست می‌دیدند. مهم‌ترین جنبه این بخش از جلسه چهارشنبه، شنیده شدن صدای بخشی از اپوزیسیون داخلی بود؛ به طور مشخص، دبیرکل نهضت آزادی حضور داشت و توانست نظرات خود را به دولت منتقل کند. این امر تحولی آشکار در نحوه برگزاری جلسات به شمار می‌رفت و همنشینی حزب تازه‌تأسیس تمدن نوین اسلامی (حزب آقای جبرائیلی) در کنار دکتر بنی‌اسدی، دبیرکل نهضت آزادی نیز جالب‌توجه بود. از نظر محتوایی، تقریباً هیچ‌کس پرده‌پوشی نکرد و همه – از اصولگرایان تا اصلاح‌طلبان – نظرات انتقادی و انتایی خود را مطرح کردند. انتقادات اصولگرایان عمدتاً حول محور عزل و نصب‌ها، ترکیب وزرا و فشارهای واردشده برای تغییر کابینه می‌چرخید. رئیس‌جمهوری محکم پاسخ داد و اعلام کرد دولت به دنبال حفظ ترکیب فعلی است؛ به جای جراحی و حذف یک عضو از بدن، با ترمیم و بازسازی به پیشبرد اصلاحات کمک خواهد کرد.

برخی از اصولگرایان ایرادهای مبنایی تری نیز مطرح کردند؛ مثلاً دوستیانی که حزب تمدن نوین اسلامی را تشکیل دادند و مدعی شدند ۵۰ هزار عضو دارند و بزرگ‌ترین حزب ایران هستند. خود اصولگرایان با تعجب به این ادعاها نگاه می‌کردند و برخی حتی دچار بحران شده‌اند؛ به طوری که از تغییر «ساقط شدن دولت سیزدهم قبل از سقوط هلیکوپتر» سخن گفتند.

این امر نشان می‌دهد اصولگرایان حتی از دولت رئیسی‌ای فاصله گرفته و از آن انتقاد می‌کنند. درباره نسبت اصلاح‌طلبان با دولت – که از صحبت‌های اصولگرایان چنین برمی‌آید که شکاف عمیقی بین این دو بخش ایجاد شده است – باید گفت بیش از ۹۰ درصد سخنان چهره‌های اصلاح‌طلب در حمایت از دولت بود. اصلاح‌طلبان صراحتاً اعلام کردند که از رای به آقای پزشکیان پشتیبان نیستند و معتقدند باید به دولت کمک کرد تا مردم احساس پیروزی کنند. به عنوان مثال، در نطق آقای محسن هاشمی رئیس‌ شورای مرکزی حزب کارگزاران، مشکلات

جلسه‌ای صریح و غیرتشریفاتی با رئیس‌جمهوری

جلسه اخیر با رئیس‌جمهوری، برخلاف تصور رایج از چنین گردهمایی‌هایی، کاملاً غیرتشریفاتی بود و فضایی باز برای بیان صریح و آزادانه دیدگاه‌ها فراهم کرد. بیش از ۶۰ نفر از نمایندگان احزاب و گروه‌های سیاسی به این نشست با رئیس‌جمهوری دعوت شده بودند، اما به دلیل محدودیت زمان (حدود ۳ ساعت، در حالی که قرار بود ۲ ساعت باشد)، کمتر از ۲۰ نفر فرصت سخنرانی یافتند. با وجود این هم اصلاح‌طلبان، هم اصولگرایان و هم کسانی که خود را مستقل می‌دانستند، حرف‌های خود را بدون سانسور و با صراحت کامل بیان کردند.

شرکت‌کنندگان در این جلسه، پیشنهادهای متنوعی ارائه دادند و مشکلات مشترک را برجسته کردند. بسیاری از مطالب و دغدغه حاضران شبیه به هم بود که نشان‌دهنده همگرایی نسبی دیدگاه‌هاست. رئیس‌جمهوری نیز با دقت به سخنان حاضران گوش می‌داد و گاه نکات برجسته هر سخنران را یادداشت می‌کرد. همه حاضران در این نشست انتظار داشتند رئیس‌جمهوری به پرسش‌های

پزشکیان؛ صریح‌تر و امیدوارانه‌تر

نسبت به جلسه با رسانه‌ها که پس از جنگ برگزار شد، رویکرد آقای پزشکیان در نشست چهارشنبه با فعالان ارشد سیاسی، امیدوارانه‌تر، رو به جلوتر و مسلط‌تر دیده می‌شد.

به نظر می‌رسد بخشی از این تغییر به تغییر شرایط بحرانی آن روزها مربوط باشد و بخشی نیز به گذشت زمان. بالاخره ایشان توانسته‌اند تا حدودی بر سیاست‌ها و برنامه‌ها تمرکز بیشتری داشته باشند و نسبت به جلسه پیشین، پیشرفت نشان دهند. اما مسأله این است که توقع از احزاب سیاسی بیش از این هاست. برخی از آنها به نوسازی اساسی هم از نظر نفس فعالان و هم نوسازی فکری نیاز دارند؛ چرا که حرف‌هایشان اغلب قدیمی و فاقد نوآوری است. به دیگر سخن، در نیروهای سیاسی و احزاب انتقال قدرت به درستی صورت نگرفته است و همچنان با تکررات دهه ۷۰ به معادلات جدید جهانی نگاه می‌شود، در حالی که فضای سیاسی جهان و سیاست‌گذاری‌ها کاملاً دگرگون شده است.

برخی مطالبات از آقای پزشکیان نیز بر پایه همین تفکرات قدیمی شکل گرفته است که یکی از نقاط ضعف نیروهای سیاسی و احزاب است. این وضعیت باعث تصعیف چنین جلساتی می‌شود؛ زیرا راه‌حل‌ها و رویکردها قدیمی‌اند، نیروی جوان وارد احزاب نشده و لذا دو طرف سود چندانی نمی‌برند. این درحالی است که رسانه‌ها گاه نوتر و خلاقانه‌تر عمل می‌کنند، اما برخی نیروهای سیاسی غیرچایک هستند که باید بسیار چایک‌تر و

و به عنوان خبر‌نشت‌ها و دیدارها منتشر می‌شود. اما این گونه نیست، هرچند نیازی هم به بیان روایت رئیس‌جمهوری از این جلسه‌ها نیست زیرا مسعود پزشکیان حالا رئیس دولت است و بنا به تأکید چندباره خودش مبنی بر ضرورت پاسخگویی و نیز تأکید بر ضرورت قدرت‌یابی هم‌زمان دولت و جامعه برای پیشرفت یک کشور، هر مقامی می‌بایست به اندازه اختیار و قدرت تصمیم‌گیری و تأثیرگذاری که از آن برخوردار است، پاسخگو هم باشد. بنابراین هر انتقادی از رئیس‌جمهوری «حق» منتقد است و اینکه انتقاد به چه شیوه‌ای بیان شود، «انتخاب» منتقد. باوجود همه این‌ها، بدون اینکه وارد محتوا یا دآوری درباره

کلان دولت در حوزه حاکمیت بررسی شد و از رئیس‌جمهوری خواستند

از روابط خوب خود با رهبر انقلاب برای حل مسائل استفاده بهتری ببرند؛ یعنی نظرات کارشناسی را به حضور رهبر انقلاب برسانند و با اراده بالاتری مشکلات را حل کنند. در این باره پیشنهادهای مشخصی نیز در این سخنان ارائه شد.

متأسفانه سیاست خارجی در سخنان حاضران تقریباً نادیده گرفته شد و تمرکز بر مسائل داخلی و اقتصادی بود. وقتی رئیس‌جمهوری از بحران ناترازی‌ها، مشکلات اقتصادی و اداری سخن گفت و برنامه‌های دولت در زمینه مدرسه‌سازی، توسعه بهداشت، حمل‌ونقل و غیره را ارائه داد، یکی از حاضران (از اصلاح‌طلبان) خواست که دولت سالیه تحریم‌ها را از سر کشور بردارد. رئیس‌جمهوری هم توضیح دقیقی داد که این توضیح طبق روال یک سال گذشته بود. کما اینکه در جلسه مشابه با روزنامه‌نگاران، دکتر پزشکیان در پاسخ به مدیرمسئول روزنامه کیهان صراحتاً گفتند که راهی جز گفت‌وگو وجود ندارد، اما با تکیه بر توان داخلی و قدرت بازدارندگی نظامی.

به طور کلی آنچه در جنگ ۱۲ روزه رخ داد، خیانت به گفت‌وگو از سوی طرف غربی و صهیونیستی بود و طبیعی است که هیچ شرطی برای محدود کردن توان بازدارندگی ایران – نه از سوی رئیس‌جمهوری و نه اصلاح‌طلبان – پذیرفته نمی‌شود.

تأکید رئیس‌جمهوری بر این موضوع، اصولگرایان را به هیجان آورد و گمان کردند می‌توانند دوقطبی بین اصلاح‌طلبان و رئیس‌جمهوری بسازند؛ در حالی که چنین دگانه‌ای وجود ندارد. با وجود دو ساعت و خرده‌ای بحث، باب سیاست خارجی باز نهد و ما نتوانستیم آن را مطرح کنیم. موضع رئیس‌جمهوری معقول، منطقی، انسانی و شرافتمندانه بود که همه اصلاح‌طلبان از آن حمایت می‌کنند و خواهند کرد. بخشی از اصولگرایان البته به این دیدگاه باور دارند.

شاید در همین چهارچوب بتوان راهکارهایی یافت که به عزت و توسعه ایران – آرزوی مشترک همه ما – منجر شود. رئیس‌جمهوری می‌تواند به مشورت با صاحبان نظر، بر اساس سه الگوی مطرح (بازدارندگی موشکی، توان هسته‌ای و حضور منطقه‌ای ایران) راهکاری تدوین کند که هم عزت حفظ شود و هم از تداوم جنگ جلوگیری گردد. این جلسه باید فراتر از احزاب، با حضور کارشناسان سیاست خارجی تکرار شود تا راهکارهای عملی و پیشنهادهای عینی بحث شود.

برخلاف روایت اصولگرایان، هیچ اصلاح‌طلبی طرفدار غرب‌گرایی نیست؛ همان‌گونه که شرق‌گرایی صرف را نمی‌پذیریم. دیدگاه ما تکیه بر منافع ملی است.

انتقادهایی مطرح شد. انتقاد و بیان مشکلات حق همه است، به‌ویژه نخبگان سیاسی و اجتماعی که زبان بخش‌های مختلف جامعه هستند. آن چیزی که رئیس‌جمهوری در قبال این انتقادها مطرح کرد، نه فرافکنی بود، نه سفیدشویی و نه از زیر کار و مسئولیت در رفتن. پزشکیان فقط به یک نکته اشاره کرد: «دولت چهاردهم عامل این ناترازی‌ها نیست، وارث آنهاست.» نقطه کلانی تصویر یا موقعیت دولت در سپهر امروز ایران، سپهری که جلسه چهارشنبه گذشته فقط یک نمود یا نماد آن بود، در همین جمله رئیس‌جمهوری نهفته است. این جمله نشان می‌دهد در شرایط امروز ایران، بحران‌ها و ناترازی‌ها به این معنی است که عصر کمبودها فرارسیده است، عصر مزمن شدن بحران‌ها و دنباله‌دارشدن مشکلات. در این شرایط، دولتی روی کار آمده است که هم مشی اداره دولت، هم نوع نگاه به مسأله‌ها و حل مسأله‌ها و نوع نگاه گروه‌های سیاسی و اجتماعی، کاملاً متفاوت از گذشته‌هاست. دولت پزشکیان نه پولی دارد برای اینکه با هزینه‌ها حمایت‌های سیاسی و اجتماعی بخرد و نه عزم آن را دارد که به بهای ایجاد بحران در آینده، برای امروز خود یک اعتبار موقتی تهیه کند. دولت و شخص

جلسه چهارشنبه تصویری متفاوت از رئیس‌جمهوری هم ارائه کرد؛ از رئیس‌جمهوری که هم همق بحران‌ها را می‌داند، هم همق ناراضیانی‌های بحق را و هم می‌داند که عبور از این وضعیت بدون کوشش خودگذشتگی ممکن نیست

پزشکیان، نه اهل به تعویق انداختن بحران‌ها و داروهای کاذب و مسکن‌های موقتی هستند، نه اهل آینده فروشی به مردم و نه می‌خواهند از فردای ایران هزینه کنند یا زندگی ایرانیان را به گروگان بگیرند. خروج از رسوم دولرداری مرسوم که به نتیجه منتج نشده است، خروج از رسوم کشورداری مرسوم و خروج از حامی پروری‌های سیاسی و جناحی که ناترازی‌ها را آفرید و در کنار این‌ها، متعهد ماندن به ایران و آینده ایران مبنی بر اینکه کاری نکنیم تا بحران‌ها عمیق‌تر شود، جایگاه و موقعیت ممتازی به دولت چهاردهم بخشیده است. مطابق این جایگاه، در عصر کمبودها نمی‌توان همه را راضی کرد. بنابراین دولت پزشکیان در شرایط امروز ایران، سنگ زیرین آسیاست. رئیس‌جمهوری و دولت می‌دانند که این انتقادها به معنای کمال‌طلبی جامعه‌ای است که وضع موجود را برنمی‌تابد و برای خودش و ایران، وضع بهتری راطلب می‌کند. پزشکیان می‌داند که این خواستن، سرمایه و نیروی محرکه برای رسیدن به آینده‌ای بهتر است. اما عبور از وضع امروز و رسیدن به آن فردای هنوز نیامده، نیازمند درک شرایط امروز و پیچیدگی‌هایش و لحاظ کردن برخی مسأله‌هاست و این درک، از این طریق حاصل

سعه صدر رئیس‌جمهوری

چهارشنبه گذشته جلسه‌ای شفاف و سازنده با حضور ۵۰ تا ۶۰ نفر از نمایندگان طیف‌های متنوع سیاسی کشور اعم از اصولگرایان، اصلاح‌طلبان، مستقل‌ها، جوانان و احزاب جدید و قدیمی با حضور رئیس‌جمهوری برگزار شد که فضایی متعادل و پرپار ایجاد کرد. ۱۷ نفر از حاضران آزادانه دیدگاه‌های خود را مطرح کردند و رئیس‌جمهوری نیز در بخش پایانی این نشست با صراحت کامل به دغدغه‌ها یا سوآلات مطرح شده پاسخ داد. سعه صدر و برخورد مثبت رئیس‌جمهوری در برابر انتقادات از جمله نکات برجسته این جلسه بود. اجماع اکثریت حاضران بر حمایت از دولت در شرایط سخت کنونی تأکید داشت، هرچند برخی نظرات در مورد راه‌های برون‌رفت از مشکلات با اکثریت همخوانی نداشت. رئیس‌جمهوری به روشنی این موضع را اعلام کرد که نه مذاکرات و تحریم‌ها، ذلتی نمی‌پذیریم، زیرا طرف‌های مقابل اهل گفت‌وگو نیستند و خواسته‌شان جز تکه‌تکه کردن ایران، خلع سلاح و تحمیل زور نیست. این موضوع با تحسین

روح‌الاحسین عبدالامینی رئیس‌شورای مرکزی حزب توسعه و عدالت ایران اسلامی

تسلط رئیس‌جمهوری بر جزئیات اقدامات دولت

نشست اخیر رئیس‌جمهوری با نمایندگان اجتماعی کشور داد و بدون نشانه‌اند علامتی از خستگی، پرسش‌ها و نقدها را پاسخ گفت. در مجموع، این جلسه سه‌ساعته داغ و مفید بود. رئیس‌جمهوری در سخنان خود تسلط بیشتری بر برنامه‌ها، اقدامات و جزئیات سیاست‌های دولت نشان داد. از مسائل کلان اقتصادی و انرژی‌های تجدیدپذیر گرفته تا بهداشت و درمان و برنامه‌های مربوط به سوخت و منابع آبی، همه این مسأله‌ها و راهکارهای در دست اجرای دولت، با دقت از سوی رئیس‌جمهوری بیان و توضیح داده شدند. صراحت و اشراف رئیس‌جمهوری بر جزئیات این طرح‌ها و برنامه‌های مختلف دولت، برای حضار جالب توجه بود. در بخشی از جلسه، بحث‌ها بر سر‌نوع مواجهه با مسأله‌های مرتبط با سیاست خارجی کشور باعث داغ شدن مباحث جلسه شد. برخی از نمایندگان تشکل‌ها بر ضرورت گفت‌وگو با غرب تأکید داشتند، اما رئیس‌جمهوری با آرامی پاسخ داد: «ما دنبال جنگ نیستیم و از مذاکره گریزی نداریم، اما امروز آمریکا رفتار قلندرمآنه‌انه دارد و من زیر بار زور نمی‌روم.» این جمله، با واکنش خودانگیخته حضار و تشویق رئیس‌جمهوری از سوی آنان روبه‌رو شد. پزشکیان در ادامه افزود: «ما با کشورهای همسایه روابط خوبی داریم و اگر آمریکا هم با احترام و منطق وارد شود، گفت‌وگو برای ما مانعی ندارد.»

حمیدرضا جلابی‌پور عضو سابق شورای مرکزی حزب اتحاد ملت

برخلاف آنچه‌ها گاه از جلسات رسمی انتظار می‌رود، این نشست کاملاً جدی و واقعی بود. نه رئیس‌جمهوری و نه حاضران در جایگاه «بله‌قربان‌گو» قرار نداشتند. نمایندگان تشکل‌های سیاسی، درکنار درک شرایط خطیر کشور و مشکلات دولت، گوش‌دیند با صراحت از دغدغه‌های عمومی مردم سخن بگویند که در این میان دغدغه‌هایی مانند تورم، گرانی و چالش‌هایی که زندگی روزمره را تحت تأثیر قرار داده است، در صدر دغدغه‌های مطرح شده از سوی حاضران قرار داشت. رفتار رئیس‌جمهوری در این جلسه در مواجهه با انتقادات و دیدگاه‌های گوناگون حاضران و سخنگویان طیف‌های مختلف، محترمانه و صبورانه بود. دکتر پزشکیان با حوصله، طی دو ساعت و

صراحت و صلابت گفتار پزشکیان

در نشست اخیر با رئیس‌جمهوری، آنچه بیش از هر چیز مورد توجه و تحسین قرار گرفت، صراحت و صلابت رفتاری دکتر پزشکیان بود. او با اعتمادبه‌نفس و شجاعت، مواضع خود را در برابر دیدگاه‌های متفاوت با قاطعیت بیان کرد و نشان داد در برابر هرگونه وادادگی یا تسلیم در برابر فشار و زورگویی، ایستادگی خواهد کرد. رئیس‌جمهوری به‌روشنی تأکید کرد که زیر بار زور نمی‌رود و در برابر قلندری آمریکا و رفتار تحقیرآمیز قدرت‌های مستکبر، کوهان خمیده‌آمد. چنین مواضعی، نشانه‌ای روشن از استقلال رأی و وفاداری به عزت ملی است؛ روحیه‌ای که کشور در این مقطع حساس بیش از هر زمان دیگر به آن نیاز دارد. اما فکری شگفتی است که برخی از موضوع منفعلانه می‌کوشند نوعی وادادگی سیاسی را به دولت القا کنند. اینان در حالی ادعای دلسوزی برای کشور دارند که نه در میدان عمل مسئولیت می‌پذیرند و نه هزینه‌ای برای اصلاح امور می‌پردازند. این رفتارها نه‌تنها کمکی به حل مشکلات نمی‌کند، بلکه سبب تصعیف انسجام ملی و تردید در باور عمومی نسبت به مسیر اصلاح و مقاومت می‌شود. کشور با مسائل

امیرابراهیم رسولی دبیرکل حزب نسل نو

سیاسی

خواهد شد که دیگر بازیگران جامعه ایران، همچون پزشکیان و دولت پزشکیان دربابت که باید برخی شیوه عمل و طرز نگارش ۴۰ سال گذشته را کنار بگذارند یا دست‌کم اصلاح کنند.

در حوزه سیاست و دولت، عبور از وضع امروز نیازمند بازی جدید و نگاه جدید است و نمی‌توان با تکیه بر بازی‌های گذشته از وضعی که خود این بازی‌ها پدید آورده‌اند، عبور کرد. درس بزرگ جلسه چهارشنبه گذشته همین است. جلسه چهارشنبه تصویری متفاوت از رئیس‌جمهوری هم ارائه کرد؛ از رئیس‌جمهوری که هم همق بحران‌ها را می‌داند، هم همق ناراضیانی‌های به حق را و هم می‌داند که عبور از این وضعیت بدون کوشش بیشتر و از خودگذشتگی ممکن نیست.

این جمله پزشکیان که «به هیچ کس باج نمی‌دهم» ناظر بر این نبود که اهل مصالحه نیست، ناظر بر این بود که برای ساختن ایران و عبور از این بحران‌های لایه‌لایه و تودرتو، بیش از پول و مذاکره، به از خودگذشتگی نیاز داریم؛ به اینکه هر بخش و هر حوزه نه تنها از خود را به درستی انجام دهد، بلکه بیش از حق خود هم نخواهد تا دولت بتواند به بهترین شکل ممکن حق مردم را ادا کند.

و همراهی اکثریت روبه رو شد. خود من هم در فرصتی که داشتم، بر ضرورت استفاده از ادبیات امیدآفرین و بهبود معیشت تأکید کردم و گفتم که دولت و رسانه‌هایش باید از زبان انتقادی پرهیز کرده، بر گزارش عملکرد، راهکارهای عملی و یکپارچگی اطلاع‌رسانی تمرکز کنند، همچنین تعدد سخنگویان را محدود کرده و همدلی فعلی احزاب، مردم، نیروهای مسلح و حمایت مقام معظم رهبری از دولت، فرصت طلایی برای پیگیری ابرپروژه‌هایی چون طرح‌های آموزش‌وپرورش، پزشک خانواده و به‌ویژه کالا برگ و رفع ناترازی است. همچنین، جسارت برای تغییر را ضروری دانستم. زیرا با گذشت بیش از یک سال از عمر دولت چهاردهم، بازنگری در مدیران ضروری به‌نظرمی‌رسد، به این معنی که گزینه‌های جوان، متخصص و باتکنیزه جایگزین شوند. رئیس‌جمهوری با سعه صدر کامل به این انتقادها گوش داد، بر طرح پیشنهادها در کمسیون‌های دولت مانند بهره‌گیری از نخبگان تأکید و با روی باز از پیشنهادها استقبال کرد، اما خواستان آن شد که وضعیت حساس کشور را نیز مدنظر قرار دهم.

در یک ارزیابی‌بسی نهای، این جلسه نمادی از گفت‌وگوی ملی سازنده بود و توصیه‌اند کند من، بخش این جلسه از صداسیما یا رسانه‌های دولتی است تا مردم و نخبگان از محتوای ارزشمندآن بهره ببرند.

نیم به سخنان حدود ۱۶ نفر از نمایندگان احزاب و تشکل‌های سیاسی و اجتماعی گوش داد و بدون نشانه‌اند علامتی از خستگی، پرسش‌ها و نقدها را پاسخ گفت. در مجموع، این جلسه سه‌ساعته داغ و مفید بود. رئیس‌جمهوری در سخنان خود تسلط بیشتری بر برنامه‌ها، اقدامات و جزئیات سیاست‌های دولت نشان داد. از مسائل کلان اقتصادی و انرژی‌های تجدیدپذیر گرفته تا بهداشت و درمان و برنامه‌های مربوط به سوخت و منابع آبی، همه این مسأله‌ها و راهکارهای در دست اجرای دولت، با دقت از سوی رئیس‌جمهوری بیان و توضیح داده شدند. صراحت و اشراف رئیس‌جمهوری بر جزئیات این طرح‌ها و برنامه‌های مختلف دولت، برای حضار جالب توجه بود. در بخشی از جلسه، بحث‌ها بر سر‌نوع مواجهه با مسأله‌های مرتبط با سیاست خارجی کشور باعث داغ شدن مباحث جلسه شد. برخی از نمایندگان تشکل‌ها بر ضرورت گفت‌وگو با غرب تأکید داشتند، اما رئیس‌جمهوری با آرامی پاسخ داد: «ما دنبال جنگ نیستیم و از مذاکره گریزی نداریم، اما امروز آمریکا رفتار قلندرمآنه‌انه دارد و من زیر بار زور نمی‌روم.» این جمله، با واکنش خودانگیخته حضار و تشویق رئیس‌جمهوری از سوی آنان روبه‌رو شد. پزشکیان در ادامه افزود: «ما با کشورهای همسایه روابط خوبی داریم و اگر آمریکا هم با احترام و منطق وارد شود، گفت‌وگو برای ما مانعی ندارد.»

گوناگونی چون فشارهای اقتصادی، چالش‌های سیاست خارجی، و جنگ روایت‌ها در عرصه رسانه‌ای روبه‌روست. در چنین شرایطی، هرگونه دگوانگی و تفرقه، ضربه‌ای به وحدت ملی است. وظیفه نخبگان و فعالان سیاسی آن است که با پرهمیز از منازعات کلامی، در کنار دولت منتخب مردم بایستند و به‌جای تخریب، در جهت تقویت برنامه‌های سازنده و حرکت به سوی پیشرفت ملی گام بردارند. رهبر معظم انقلاب بارها بر ضرورت باری‌رساندن به دولت و همراهی با سیاست‌های اصولی نظام تأکید کرده‌اند. امروز عمل به این توصیه نه تنها یک وظیفه ملی بلکه یک آزمون تاریخی است؛ آزمونی برای سنجش میزان پابندیی همگان به آرمان‌های استقلال، عدالت، و مقاومت در برابر زورگویی بیگانگان. بر ماسهت که با حفظ مواضع سیاسی و هویتی خود، در مسیر حمایت از دولت و تقویت اقتدار جمهوری اسلامی کوتاهی نکنیم. ایستادگی رئیس‌جمهوری در برابر هر گونه تلاش برای تحمیل تصمیمات بیگانه با اقتدار ملی، نقطه قوتی برای نظام و پست‌وانه‌ای این ملت است. استمرار صلابت و صراحت، می‌تواند زمینه‌ساز بازسازی اعتماد عمومی، تقویت همبستگی داخلی و خنثی سازی فشارهای خارجی شود. امروز دولت پزشکیان نماینده اراده‌ای است که عزت ملی را بر منافع کوتاه‌مدت و امتیازخواهی قدرت‌های خارجی ترجیح می‌دهد. چنین اراده‌ای را باید پاس داشت. تقویت کرد و در مسیر تحقق آن همراه شد.

دیگر اینکه گویا مدیریت جلسه در اختیار «خانه احزاب» قرار داشت که درباره محور جلسه دحاتی نمی‌کرد.

دومین مسأله جلسه، نحوه اختصاص به حاضران وقت بود که مشخص نشد چطور بعضی تشکل‌های کمتر فعال، امکان صحبت طولانی پیدا کردند، اما نمایندگان احزابی چون ندای ایرانیان چنین فرصتی نیافتند؟ درحالی که انتظار می‌رود مسأله اصلی این نشست انسجام ملی باشد، اما رئیس‌جمهوری روی مواردی دیگر مانند عملکردها، طرح‌ها و برنامه‌های اجرایی دولت تمرکز کرد. این درحالی است که ارائه امره و بیان جزئیات اقدامات در حوزه انرژی، نمی‌تواند مناسب این جلسه باشد و این جلسه باید صرف بررسی چالش‌های کلان‌تر در حوزه مدیریت کشور باشد. باوجود این، معتقدم در صورت ادامه جلسات می‌توان چنین مواردی را بهبود داد و جلسات مشابه را بهتر اداره کرد. گرچه همه اینها جایگزین دولت حزبی نمی‌شود زیرا در صورت محقق شدن دولت حزبی در کشور، نظام حزبی در کشور هم سامان می‌یابد و در این صورت هم چهارچوب مطالبات و هم چهارچوب عملکرد یک دولت و رئیس‌جمهوری یک دولت حزبی از پیش مشخص خواهد بود.